

— Kolera se po malem razširja po deželi; največ je je v ložkem okraji na Notranjskem. V Planini sta umrla dva vojaška zdravnik; sekundari dr. Böhm je namesti nju v Planino šel. — V Ljubljani je do danes zbolélo 19 oseb, od katerih jih je umrlo 8 (med njimi tudi marljivi stavlavec „Oglasnika“ našega Hribar), še bolnih je 11; v bolnišnici za kolero v šolskem poslopji leži dosihmal le še en bolnik. Kakor slišimo, se bojo šole začele še le 1. novembra.

— Ker se goveja kuga zeló razširja po več deželah našega cesarstva, je c. k. deželna vlada po povelji c. k. državnega ministerstva od 23. dne p. m. ukazala vsem c. k. okrajnim gosposkam, naj skrbno čujejo nad tem, da se ne pritepe ta pošast tudi v našo deželo; če pa pride, da se povsod ostro ravna po dotičnih predpisih in bolna ali sumljiva živina brž vsa pobije, lastnikom pobite živine pa hitro škoda povrne.

— V drugem koncertu, ki je bil v sredo, se je gospodičina pl. Tiefensee še skor bolj odlikovala kakor v prvem; krasno Vilharjevo slovensko pesem „Po jezeru“ je morala celó dvakrat peti. Prav posebno veliko v slavo tega družega koncerta pa ste pripomogle gospodičini Frölihovi, kateri je koncertistinja naprosila, da ji prijazno pomagata: gospodičina Roza je izvrstno igrala na glasoviru, gospodičina Evgenija pa ravno tako na goslih. Navdušeni slava-klici so bili zaslužena zahvala za umetnost njuno. Gosp. Th. Elzeova kompozicija za glasovir se je po veliki vrednosti svoji zeló prikupila poslušalcem. In tako nam ostaneta obá koncerta gospodičine pl. Tiefensee-ove v dragem spominu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Pravijo, da razprave med našo in italijško vlado tako ugodno tekó, da bode mir že 20. dne t. m. podpisan. Potem se začnó obravnave med italijško in papeževo vlado, v ktere se pa naša vlada ne bode vtičila. — Govori se tudi, da se skličejo oktobra meseca deželni zbori takraj Litave, ki pa bojo obravnavali le svoje domače stvari, proračun za leto 1867 itd.; potem pa se bojo razšli, ker v malo mesecih se končá njih 6letno opravilstvo. Potem pa se bojo sklicali novi deželni zbori; ali po pravilih februarkega patenta ali drugače, se še nič ne vé; saj je še vse tako megleno, da se čisto nič ne vé, kaj ministerstvo misli o prestroju Avstrije. Vse kaže na to, da dobimo tisti dvalizem, za ktereга so avtonomisti novo pritaklino iznašli, po kateri ga imenujejo dvalizem „srednje baže“, ki ne bo Magjarom ne Slovanom po godu. — V tem pa, ko notranje naše zadeve v kljub vsem programom in konferencijam še celó niso nič v redu, silovito trka kristjanstvo v turških deželah na vrata vseh velic evropskih vlad, kajti punt med Grki se čedalje huje širi, da kmali utegne plamen tako deleč seči, da druge vlade ne bojo mogle križema rok držati; ko bojo kristjani, zdihajoči pod turškim jarmom, klicali pomoči. Al važno vprašanje je, kako se bojo tadaj vstopile te vlade? Da ste vlada ruska in amerikske stopile v pristrčno zvezo, in da je unidan vodja amerikskega poslanstva v Moskvi g. Fox napil navdušeno zdravico na to zvezo, rekši „Bog daj, da se ta zveza kmali zapečati s krvjo“, to vse dela posebno francozki vladi sive lasé ne le z ozirom na turške, temuč tudi na mehikanske homatije. Po vsem tem je skoro gotovo, da še pridejo hude vojske, ki bojo odločile osodo turško. — Hude šibe — kolere — je po vsem svetu dokaj. V Trstu je do 14. t. m. umrlo 148 oseb; plahi Trža-

čanje so jo pobegnili na vse kraje. — Po Hrvaškem se potepa sila veliko ciganov, ki celó na velicih cestah napadajo popotnike. — V spomin tristoletnice, ki so jo obhajali po več mestih na Hrvaškem neumrlemu junaku Zrinjskemu na čast, je v Zagrebu na svetlo prišlo spomenica pod naslovom „Zrinjska zvezda.“ — Grof J. Janković je akademii jugoslavenski daroval 10.000 fl.

Oznanilo Matice slovenske.

Matičine knjige so že razposlane gg. poverjenikom, kateri naj blagovolijo kar se dá kmalu razposlati je po imeniku, ki je tiskan v letopisu od 20. do 40. strani, kajti priložena so jim tudi vabila za 2. občni zbor, ki bode že 27. septembra; častitih udov pa prosimo, da poverjenikom povrnejo poštnino, ki so jo morali plačati za nje. Poročilo v odborovem delovanji, račun, proračun in imenik vseh udov do sredi meseca avgusta, ktere imajo udje po 6. §. c) vsako leto dobiti, nahaja se v letopisu od 1. do 51. strani.

Dalje naznanjamo, da ste predsedništvo in tajništvo dosedanjim štirim Matičinim knjigam po odborovem pooblaščenji ukrenili te-le cene:

1. Zgodovina slovenskega naroda veljá 60 kr.
2. Vojvodstvo kranjsko „ 40 „
3. Vojvodstvo koroško „ 30 „
4. Narodni koledar in letopis „ 80 „

Bukvarji, slovenske čitalnice in oni, kateri naročé najmanj 5 iztiskov, dobé pa:

1. Zgodovino slovenskega naroda po 52 kr.
2. Vojvodstvo kranjsko po 34 „
3. Vojvodstvo koroško po 25 „
4. Narodni koledar in letopis po 68 „

V imenu Matice slovenske odbora
v Ljubljani 18. septembra 1866.

Dr. Lovro Toman, prvosednik.
Anton Lézar, odbornik in tajnik.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) ustanovnik:	
Gosp. Fabijan Janez, trgovec v Ljubljani	10 gold.
b) z letnim doneskom:	
„ Dolinar Janez, doslužen dvorni svetnik v Trstu	2 „
„ Globočnik France, c. kr. više realke profesor v Ljubljani	2 „
„ Videc Tine, trgovski pomočnik v Ljubljani	2 „
„ Ravnikar Rajko, zdravnik v Ljubljani	2 „
„ Polec Jožef, c. k. adjunkt v Novem trgu na Štaj.	2 „
„ Ažman Ivan, glavne šole vodja v Kočevji	2 „
„ Jakšič Ant., župnik v Osilnici za 1865. in 1866. l.	4 „
„ Hočevnar Anton, kaplan v Starem logu za 1865. in 1866. l.	4 „
„ Kastelec Munde, c. k. rač. uradnik v Ljubljani	2 „
„ Luci Anton, kaplan v Stridovi daruje	2 „
„ dr. Vošnjak Janez, prošt v Ptuji	2 „
„ Caf Juri, beneficiat v Ptuji	2 „

Stari udje, ki so plačali za 1865. ali 1866. leto:

a) kot ustanovniki:
Za 2. l. gg.: Kožuh Matej, Šavnik Sebastijan; — za 3. l. gg.: Schweiger Juri, Sorglehner Jožef, Kapus France, slav. čitalnica celjska, Krušič Ivan, Šavnik Dragotin, Florijanova Nikolaja, Pirec Matej, Ros Matej, dr. Bleiweis Dragotin, Pleiweisova Ivana.

b) Letniki:
Za 1865. l. gg.: Vajvoda Šimen, Kmetič Mihael; — za 1866. leto gg.: Krišnička Dragotin, Šepec Ivan, Ripšl Mavrici, Petini Andrej, Gasperin Vilelm, Lah Valentin, Koprivnikar Janez, Šlibar Tomaž, Gregoračeva Malica, Strojeva Antonija, Pec Dragotin, Dolenc France, Pajek Janko.

V Ljubljani 18. septembra 1866.

Dr. Jer. Zupanec.